

30MN16: DJ707 - Vf. Omeag - Vf. Pleșu - Vf. Țapului - DJ708

DRUMETIE

Dificultate:
mediu

Distanță:
30.2 km

Durată:
12h 30min - 14h

Urcare:
1663 m

Coborâre:
1774 m

Vârf:
813 m

DETALII TRASEU

Regiuni

Metaliferi

Sectoare hartă

16 sectoare

Indicații de parcurs

Traseul pleacă din DJ707 de la locul cunoscut sub numele km 0 al crestei principale, nume dat de arădeni. Într-adevăr, din punctul de vedere al județului Arad de aici începe spre vest creasta principală a Munților Săvârșinului cu continuare în Munții Zarand. Spre est față de acest punct, în județul Hunedoara, creasta principală (interfluviul dintre Crișul Alb și Mureș) nu este marcată turistic. Începem să urcăm pe un drumeag care străbate o pădure tânără și deasă, crescută în urma unei defrișări. Apoi străbatem o frumoasă pădure de fag și ieșim într-o poiană unde un stâlp cu indicator ne spune că puteam veni până aici pe o scurtătură. Urmează un lung parcurs pe culme sau pe drumuri tăiate în stânga culmii (vest) printr-o alternanță de pășuni cu pâlcuri de pădure sau tufişuri. Din mai multe locuri avem parte de priveliști asupra văilor din jur, cu sălașe risipite pe dealuri. Trecem peste sau pe lângă mai multe vârfuri și vârfulețe, cele mai mari au nume înscrise pe indicatoarele montate de Salvamont (Ianăș, Cucuietu). Traversăm o porțiune de pădure de fag mai serioasă, apoi poposim într-o poiană de deasupra cantonului silvic Mușunoaie (la 7 km de la km 0). Aici ar fi bine să ne aprovizionăm cu apă (este un robinet în apropierea cantonului), pentru că urmează un drum lung de creastă, fără izvoare. Pornim din nou la drum, poteca de creastă urmând mereu marginea pădurii. Trecem pe lângă Vf. Omeag unde cotim spre stânga, apoi alte vârfuri mai mici și urcăm în vârful împădurit Tufari, unde întâlnim traseul CA. De aici marcajele nu au mai fost refăcute de curând, așa că ne putem aștepta la dificultăți de orientare. Trebuie să fim atenți mai ales la coborârile din vârfurile mari, unde linia crestei își schimbă uneori direcția. Din vârful Tufari coborâm abrupt tot pe marginea pădurii ca și până acum și în scurt timp ajungem la un sălaș părăsit. Aici intrăm vremelnic în pădure spre dreapta, pentru ca în scurt timp să atingem un vârf fără nume unde schimbăm direcția de mers înspre stânga (sud-vest). Ieșim într-o poiană, apoi mergem pe marginea pădurii, iar următorul vârf mai important nu-l abordăm direct, ci poteca tăiată în culma dealului îl ocolește întâi spre stânga (sud) pentru ca de la ieșirea din pădure să urce continuu până la altitudinea de 727 m unde o tablă agățată în niște tufe ne anunță că am atins vârful Măgurile. Coborâm cu atenție spre vest (mai este o creastă secundară spre nord-vest pe care nu trebuie să o urmăm), iar următorul vârf îl putem ocoli prin stânga, prin niște poieni unde întâlnim tufe de mure. Coborâm într-o șa cu brazi, apoi urcăm în aceeași manieră ca și până acum (prin pădure sau pășune, aproape de granița dintre ele). Spre următorul vârf copacii lasă loc cornilor sau altor arbuști, iar imediat după vârf întâlnim traseul PR care urcă din localitatea Brazil. Împreună cu acesta, în mai puțin de 500 m (în care marcajele BR au fost refăcute) atingem vârful împădurit Pleșu, unde putem consulta harta instalată pe vârf. De aici drumul nostru se schimbă complet, vom merge aproape exclusiv prin pădure. Dacă marcajul BR uneori lipsește, ne mai putem orienta după marcajul H forestier, limită de ocoale silvice. Uneori nu este drum de culme pe care să-l urmăm, doar marcajele pe copaci. Cale de 3,7 km ne însoțește și marcajul șters PA, care urcă de la fosta cabană Șasa. Trecem peste sau pe lângă mai multe vârfuri mai mici, dintre care unul cu niște stânci albe, semn că ne apropiem topul masivului. Traversăm o porțiune de lăstăriș, mergem pe marginea unei porțiuni de pădure defrișată, apoi urcăm până în apropiere de Vf. Piatra Albă, cel mai înalt din zonă, complet împădurit. Aici apare și marcajul șters PR, tot de la cabana Sașa, care ni se alătură circa 1 km, până într-un vârf de asemenea împădurit. La coborârea din acesta ieșim într-o poiană, o raritate pentru această parte a traseului. Apoi traversăm o scurtă porțiune de pădure pentru a avea parte din nou de o zonă înierbată, de circa 500m, după care intrăm din nou adânc în pădurea de fag. Depășim mai multe vârfuri fără nume, cu excepția Vârfului Țapului, prevăzut cu un indicator. Coborâm și întâlnim în scurt timp o zonă defrișată, unde drumeagul de creastă a fost invadat de tufe de mure și este mai greu de parcurs. După mai bine de 1 km, care din cauza tufelor de mure cu țepi pare mult mai lung, mai multe semne de marcaj BR apropiate ne vestesc că este ceva important. Într-adevăr, aici marcajele părăsesc ceea ce părea a fi culmea principală și se angajează spre dreapta (nord-vest) într-o coborâre abruptă și solicitantă în care pierdem rapid altitudine. La finalul coborârii marcajele se instalează pe un drum de culme pe care continuăm lejer. După ce trece peste ultimul vârf (DI. Hotărel) drumul trece pe lângă o casă în construcție, apoi pe marginea unei zone de pădure defrișate și coboară la o mică cabană folosită de muncitorii silvici. De aici drumul iese la DJ708 în mai puțin de 100 m, însă marcajul continuă prin pădure și iese la drumul asfaltat mai sus, unde se află indicatorul de continuare a traseului în Munții Zarandului (la kilometrul 22.9 , lângă un pod).

Etape

DJ707(km0) - Dl.Pietroasa - Vf. Ianăș - Vf. Cucuietu - Vf. Omeag - Vf. Tufari - Vf. Măgurile - Vf. Pleșu - Vf. Piatra Albă - Vf. Husului - Vf. Țapului - Dl. Hotărel - DJ708 (culoarul Căpruța - Gurahonț)

Observații

Marcaje rare și șterse la vest de Vf. Tufari; pe porțiunea Vf. Pleșu - lângă Vf. Piatra Albă întâlnim și marcaje PA șterse, iar după Vf. Piatra Albă spre vest întâlnim marcaje PR șterse 1 km.

30MN16: DJ707 - Vf. Omeag - Vf. Pleșu - Vf. Țapului - DJ708

